

عنوان مقاله:

تعارض قوانین در قراردادهای بین المللی مالکیت فکری

محل انتشار:

مجله حقوق خصوصی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

مصطفی بختیاروند - استادیار، گروه حقوق مالکیت فکری، دانشگاه قم، ایران

خلاصه مقاله:

نظر به تنوع و پیچیدگی قراردادهای بین المللی واگذاری یا مجوز بهره‌برداری، و اصل سرزمینی بودن حقوق مالکیت فکری، تعیین قانون حاکم بر آن‌ها چندان ساده نیست. قواعد حاکم بر حقوق مالکیت فکری از قواعد حاکم بر موضوع های قراردادی متمایزند، لذا مسئله توصیف در قراردادهای یادشده اهمیت خاصی دارد. آزادی اراده طرفین و اختیار مرجع رسیدگی با محدودیت‌هایی مانند حقوق رقابت مواجه است که از نظم عمومی داخلی یا بین المللی ناشی می‌شود. در فرض عدم انتخاب قانون حاکم، آیین‌نامه رم ۱ در اتحادیه اروپایی، پس از بیان قواعد خاص تعیین قانون حاکم بر دسته‌های مشخصی از قراردادها، معیار اجرای شاخص را پذیرفته است که در برخی قراردادهای مالکیت فکری قابل اعمال نیست. معمولا، اسناد دیگر قانون کشور واجد نزدیک‌ترین ارتباط را حاکم می‌دانند. برای تشخیص چنین کشوری، ضوابطی متفاوت بیان شده که بهترین آن‌ها مبتنی بر تحلیل مجموعه‌ای از مولفه‌ها است که در اصول تعارض قوانین ماکس پلانک بیان شده است. با توجه به درحال توسعه بودن ایران و نیاز به واردکردن فناوری، می‌توان به اعمال قانون کشور منتقل‌الیه یا مجوزگیرنده نیز اندیشید. قوانین ما در این زمینه حکمی خاص ندارند و قاعده حل تعارض ماده ۹۶۸ قانون مدنی، با ویژگی‌های قراردادهای مورد نظر تناسب ندارد.

کلمات کلیدی:

اجرای شاخص، حقوق مالکیت فکری، قانون حاکم، قرارداد واگذاری، مجوز بهره‌برداری، نزدیک‌ترین ارتباط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1801112>

